

РЕШЕНИЕ

№ 5480

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **6406** по описа за **2020** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 27.04.2020г. по НАХД № 11309/2019г. на СРС, НО, 134 състав е отменено Наказателно постановление (НП) № 44 от 18.06.2019г., издадено от Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С. (РИОСВ – С.), за нарушение на разпоредбата на чл. 155, ал. 2 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС), за което на основание чл. 166, т. 3 във вр. чл. 165, от ЗООС е наложено на [фирма] с ЕИК[ЕИК] административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от РИОСВ - С. с оплаквания за неправилност поради нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Излагат се доводи за липса на предпоставките за маловажност на нарушението.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява не се представлява и не взема отношение по жалбата.

Ответникът - [фирма], редовно призован, не се явява, не се представлява. С молба по хода оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а

решението на въззивната инстанция следва да се остави в сила като правилно и законосъобразно.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства и събраните в съдебното следствие гласни такива, е установил от фактическа страна, че в хода на извършена проверка на дружеството с констативен протокол №УООПВ-ВА-19/23.11.2018г. били констатирани редица нарушения, като съгласно чл.155, ал.2 от ЗООС, на дружеството по т.3 от протокола били даден срок до 07.12.2018г. да предостави в ВИОСВ С. разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води, издаден от Б. дирекция „Дунавски район“.

С писмо от 06.12.2018г. от дружеството били представени изисканите документи, с изключение на посочените по т.3 от горепосочения протокол.

На 19.12.2018г. била извършена проверка в деловодната система на ВИОСВ-С., от която станало видно, че в периода от 23.11.2018г. до 07.12.2018г. от страна на дружеството не са били представяни други документи.

При последната установеност, бил съставяне на АУАН №1/2019г., който извършеното деяние било квалифицирано като такова по чл. 155, ал. 2 от Закона за опазване на околната среда. Въз основа на издадения АУАН е съставено и процесното НП, като на [фирма] е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000.00 лева, за нарушение на чл. 155, ал. 2 от ЗООС, на основание чл. 166, т. 3 във вр. чл. 165, от ЗООС.

Тази фактическа обстановка е възприета от районния съд въз основа на приетите по делото гласни и писмени доказателства. СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица в изпълнение на възложените им функции, но в разрез със срокове по чл.34 от ЗАНН и при съществени нарушения на процесуалните правила.

Настоящата касационна инстанция намира, че съображенията на районния съд за допуснати съществени процесуални нарушения са неправилни. Видно от текста на НП, в последния изрично е посочената датата извършването на нарушението - 10.12.2018г. Запознавайки се с текст на АУАН №1/2019г., за съда не остава съмнение, че на дружеството е посочен срок за изпълнение на дадени указания от служителите на ВИОСВ – С. до 07.12.2018г. и в последния срок, указанието по т.3 от протокола не е изпълнено. Според съда, за дружеството е ясно в какъв срок е следвало да изпълни дадените указания, и че доколкото не ги е изпълнило в този срок е допуснало нарушение на определено визирано в закона правило за поведение. В този смисъл, доколкото е налице пълно и ясно словесно описание на извършеното нарушение, настоящият състав намира, че в случая липсата на изричното посочване на датата на извършването на нарушението в АУАН, не представлява допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на АУАН и НП, което да е ограничило правото на санкционираното лице да разбере пределите на повдигнатото му обвинение и да

ангажира защитата си.

При това положение СРС е отменил НП на формално основание, без да се произнесе по същество относно материалната законосъобразност на процесния акт. Тези съображения водят до извод, че съдът не е отговорил на основния съществен въпрос дали извършеното от [фирма] представлява нарушение на чл. 166, т. 3 от Закон за опазване на околната среда във връзка с чл. 165, ал. 2 от ЗООС. Съгласно чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания, районният съд е винаги инстанция по същество. Настоящата съдебна инстанция няма правомощието да се произнася относно материалната законосъобразност на акта, когато същият не е бил въобще разгледан от тази страна от първоинстанционния съд. Обратното би означавало да се отмени правото на лицето да обжалва акта пред една редовна съдебна инстанция и с което би се ограничило едно негово конституционно право.

Издаденото наказателно постановление не страда от пороци, водещи до неговата процесуална незаконосъобразност, и като го е отменил районният съд е постановил неправилно решение. С оглед на това делото следва да бъде върнато за разглеждане от друг състав, който да отговори на основния съществен въпрос, дали е извършено нарушение на материалния закон или не.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 27.04.2020г. по НАХД № 11309/2019г. на СРС, НО, 134 състав.
ВРЪЩА делото за ново разглеждане по същество от друг състав на Софийски районен съд съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.